

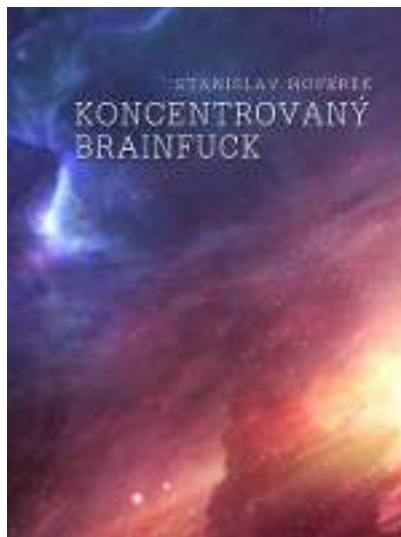
KONCENTROVANÝ BRAINFUCK

Stanislav Hoferek

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Stanislav Hoferek</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Prvé (2016)</u>	<u>111000</u>

O knihe

Všetko je stále lepšie a lepšie. Alebo nie? Na rozdiel od vesmíru, ktorý podľa nových meraní má svoje hranice, je ľudská hlúposť naozaj neobmedzená. Koncentrovaný brainfuck v niektorých hlavách je o to silnejší, čím viac sme ochotní veriť niečomu divnému. Hoci i bez dôkazov.

Koncentrovaný Brainfuck je netypická zbierka básničiek a krátkych nerýmovaných úvah, zasadených do aktuálneho diania. Sarkazmus a politicky nekorektný humor nemôžu chýbať, podobne ako svojský pohľad na rusofilov, Hitler&Tiso fanklub a podobných. V zbierke je tiež pohľad na pravdu, ktorá sa dá krásne idealizovať, podobne ako všetko ostatné. Mnohé básne dávajú logiku až po opakovanom čítaní, a aj to len pre tých, ktorí sú ochotní rozmýšľať a hľadať medzi riadkami.

Obsah

KONCENTROVANÝ BRAINFUCK.....	1
O knihe.....	2
Obsah.....	3
42.....	4
Táto báseň sa volá láska.....	6
Kvapk. A?.....	8
Primerane zle.....	9
Sen bez noci a povolenia.....	10
Žijeme v Sauronovom svete.....	13
Ty.....	14
V prepotených perinách.....	15
Zrkadlo.....	16
Zbyt. Očný.....	17
Všetko je inak (feat. Adriána Hanešová).....	19
Ale s tromi bodkami, ale.....	20
Tradície.....	21
S Putinom na pive.....	22
Telefonát.....	23
VTF.....	24
Už viem, čo je to pravda!.....	25
Reklama na preskočenie reklamy.....	26
Vážna systémová chyba.....	27
Plagáty.....	28
Koncentrovaný brainfuck.....	30

Odpovedá svet a všetko v ňom
fyzika zabudnutej chvíle
zablúdené promile
ešte aj do rýmu
ktorý prišiel sám.
A prečo?
Vie to niekto?
Máme odpoveď,
aj reprízu,
aj ďalšiu na ďalší deň a v ráno
(to ďalšie)
vyjadrené súhlasom
a reklamami,
keď Terminátora striedajú reklamy na Lego.
Môžeme sa hrať na zlodēja
snov a kreatívnych búdok,
ktoré padli popolom.
Lego panáčik nejde po vesmíre,
nie je to v pláne toto leto,
pretože treba skúmať hlbiny.
A končiny
a rokliny
a kotliny
a modriny.
Nielen tie z legových kociek,
ktoré nám najvyšší konštruktér hodil pod nohy.
Máme odpoveď na dve slohy
ktoré mi ukradli Enter.
Svine. Siamske.
Dohodnuté na pláne a my,
čo hľadáme odpovede,
sme v otázke zablúdili.
Koniec básne, moji milí,
praje druhý náhodný rým,
dosadený... viete kým?
Gramaticky celkom správne

štrbiny v svetle zalepím.
Otázkou.
Akou? Ha?
Teraz je múdry každý a ja,
zahalený do deky a do štupeľov do uší,
rozmyšľam s pištoľou na vankúši
o nesmrteľnosti chrústa.
Áno, obľúbená téma.
Hustá.
Ako parašutista v mede.
Zrýmovaná otázkou o počte otáznikov.
42.
Jeden si ty.
Druhý som ja.
Máme zbojníkov.
Na obede.
Kradnú sny, legové kocky a odpovede.
Modriny ostávajú.
Ostávaš ty.
Ostávam ja.
Nikto nevie prečo.
Asi len očakávanie konca,
ktorý zablúdil.
Nebo v GPS a nebo v papuľke.
Dávame si mená.
Ale Skype tvrdí, že sú obsadené.

Táto báseň sa volá láska

Myslím na teba.

Neoriginálne. Otrepané.

Aj v Evitovkách je to na prvých dvadsiatich stranách.

Nepíšem o tebe. Už ťa poznám.

A asi by som mal povedať, že ťa mám rád.

Napíšem to.

Nech to povie kto chce. Komu chce. Kde chce.

Žiadna cenzúra.

Ani hlasivky v kľetke.

Píšem, že mám rád. A čo?

To sa dá liečiť. Aj prevychovať. Ignorovať. Hodit' nálepku na čelo, postaviť na čelo a donútiť hrať na čelo.

Metallicu.

Nazvem túto báseň tvojim menom.

Chrobáčik.

Nie, to nie. Trúd som ja. A ty nie si včela.

Nie si pruhovaná. Nelietaš.

Takže nie si víla.

Ani nebzučíš.

A tu je kameň úrazu. Balvan v ceste po rovine – a mimo cesty.

Žiadna výhybka.

Ani tá pekná pani s električkou, ktorú som na Kamennom námestí videl posledný krát.

Odišla.

Už sa nevráti.

Iba ak by som čakal asi dve hodiny.

Si kúpeľňový typ.

Páčiš sa mi.

Aj po dvoch hodinách, čo ma ignoruješ.

Zdokonaľuješ svoje oči a moju nudu.

A preto mám rád, keď spraviš zmenu.

Objatia, dotyky.

Real, live a FullHD smajlíky.

Širokouhlé.

Od ucha k uchu.

Niekedy ťa ich naučím.

Ale to už nebudeš moja láska.

A ja budem hviezda.
Ten najviac ukecaný.
Najviac ospevovaný.
Špeciálne zameraný.
Prezident samoty.
Intenzívnej jednotky.
Kráľ vesmíru do bodky.
V domove dôchodcov.

Kvapk. A?

Pozerám na kvapku.
Počítam umývadlá.
Skrýli sa za stenu bez varovania.
A tak skúmam tieto kvapky.
Dve sú zrazu.
Synchronizované.
Nakrivo. S inou eleváciou.
Ich výška padá k podlahe.
Aj ty, aj ja, máme čo povedať.
Vidím kvapku (povedala postava číslo 1).
Vidím kvapku (povedala postava číslo 2).
Pozerám sa na líca a vyt'ahujem vreckovku.
Je to nespravodlivé.
Smutné.
Keď potupa myslenia prenasleduje a sny moknú.
Vidíš to lepšie, ako ja.
Mám lepšiu optiku. Doma na stole.
Pozeráme ako židia na Kotlebu.
S otázkou.
Jedinou.
Toto je čo?

Prišiel Godot a pozdravil sa.
Privítal nás na výstave obrazov.
Zatiaľ jeden. Na ňom zatiaľ kvapka.
Stačí. Rozpočet nepustí.
Zo svojich rúk.

A preto my, smrteľníci.
Plačeme nad plačom a slzíme nad slzou.
Škrabeme si mastné vlasy.
Trháme ich hrebeňom na kusy.
Aby tá hus na hrade nebola nemastná a neslaná.

Primerane zle

Kývam pekne na električku.
Dotýkam sa tlačidla.
Hľa! Cesta je otvorená,
bez kobercov červenej farby,
aj keď pán s fľašou jej má dosť.
Tu sa ale rozchádzame.
Máme iné smerovanie.
Rozlúčka a odchod.
Chcel som málo a mám veľa,
kilometrov do... do špiny?
Alebo do čistoty?
Kráčam medzi obláčikmi,
ktoré si nevedia povedať zbohom.
Nerozlučný pár a silné objatie.
Výmena telesných tekutín.
Nemám z toho mokré sny,
ale môžem byť... nervózný?
Leje mi na hlavu,
šupiny sprchu majú,
rýmy sa radujú,
veselo mutujú, i keď primerane zle.
Ja mám iné smerovanie.
Ako električka, ktorá rýchlo sviští,
tam, kde som sám nechcel ísť.
CP.sk poradilo. Spoj prišiel po mňa sám.
A ja, logaritmicou hladinou zrážok nasratý,
píšem básničku o počasí.
Zbierka gýčov a slabých chvíľ.

Sen bez noci a povolenia

Dnes snívam. Len tak a celkom sám.

Bližšie informácie maximálne tak vo sne.

Žiadne podrobnosti a zahnuté metafory, ktoré by sa tlačili do dutiny lebečnej a do hlasiviek.

Len sen. Ale dobrý.

Odprisahám to. Aj pred komisiou, ktorá tak často lezie ľuďom do hlavy.

Práve tento sen je jedinečný. Cítim to. Cítim to v kostiach, ktoré so snami nemajú vôbec nič.

Maximálne tak jabĺčka, ak by sa mi snívalo o nej.

O tej, pred ktorou som bol na kolenách.

Tak dlho som ju prosil, aby už opustila kúpeľňu.

Ale teraz si len sním. Nemám živnosť a nemám na to okrúhlu pečiatku.

Jednoducho chcem.

Sen... o ľuďoch. Aj nie o ľuďoch.

Možno do toho dám ryby a háčiky, ako Ábelová, alebo Jesennú lásku ako Válek.

Alebo Word, Excel, predražené náplne do tlačiarne a jas, ktorého nastavenie zblblo.

Vlastne bol by to jasný sen, hotový štvrtý reaktor, keby ten jas začal fungovať.

Snívať treba. Odteraz z toho urobme nepísané pravidlo, ktoré si povinne zapíšeme za uši.

Veľké, malé, na štýl Otíka či Voldemorta.

Aj ten si sníval svoj sen.

Prišiel o svoju kúzelnú silu. O svoje postavenie.

Vlastne aj o nos.

A to ho hral celkom sympat'ák.

A čo je to snenie?

Žiadna muška jenom zlatá.

Niekedy len mesiace čakajúca výplata.

Ideál, ktorý tak súvisí s ľudským šťastím.

A tiež s treskou s dvomi rožkami.

Cenzurované na „Môj hnoj“

Máš rodičov, priateľov, peniažky a budúcnosť.

Máš svet, v ktorom nie si terčom iných ľudí.

Máš izbu, ktorú s tebou neokupujú teroristi,

ani obchodníci s orgánmi.

Máš strechu nad hlavou,

podlahu pod nohami,

ale žiadna guľka ti nenakúka medzi oči.
Nemusiš utekať do školy dvadsať kilometrov každý deň.
Ani ukladať tehlu k tehle,
vždy, keď nejaký blbec príde s nápadom.
A výbušninou.
Nežiješ v svete, kde sú tí odvážnejší digitálni,
alebo majú ruky a nohy, ale nie sny.
Svet, v ktorom je zdravý človek nervózny a zdravie je telesná vada.
Vstupenka do armády, ktorá bojuje za všetko, len nie za spásu.
Máš jedlo na každý deň,
v posteli pre jedného nespíš s tromi ďalšími.
Ak povieš, že si unavená, tak to má kto pochopiť.
Do básní píšeš o živote a o láskach.
Krpaté srdiečko trápi chlapec s krpátym mozgom.
Vraj sa to zmení, až budeš mať dvanásť.
Alebo trinásť, pridaj si funkciu čítania.
Kým máš funkciu udržať moč, nie je nič stratené.
A ty? Zas na inom ramene?
Plačeš a rozdávaš svoj smútok okolo.
Akoby nič krásne na svete nebolo.
Nemyslíš na ľudí, čo poznajú samotu lepšie ako topánky.
Tie, ktoré ten mŕtvy už nepotrebuje. Alebo mŕtva? Bez pitvy sa to zistiť nedá. Čo je, čo si taká bledá?“
A ty... vyzbrojená láskou od mami,
ideš bojovať svoj veľký boj.
Všetci držia palce,
zatiaľ čo v inom svete musí byť každý tvrdý.
Život mimo akékoľvek sny je ťažkým orieškom.

Potom to príde. Prvé obdobie, keď začneš počúvať tie isté myšlienky.
Dookola, ako na dokonale namazanom kolotoči. Vo vesmíre, v stave bez tiaže.
Buď rada, že máš ruky.
Buď rada, že nemusíš behávať do školy dvadsať kilometrov
(ako ten chudák, čo potom zhodou okolností vyhral zlatú medailu. Zhodou ešte ďalších okolností na dvadsať kilometrov)
a niečo o jedle na každý deň. O streche nad hlavou a o tom, že zlé počasie neznamená automaticky studenú sprchu.
Žiadne guľky a trápenia,
ktoré majú niečo s dôstojnosťou.
Nikto nevie čo.

Nepíše o tom Zem a vek, ani Konzervatívny výber.

Len si uvedomiš.

Všetko máš. Skoro všetko.

Všetko dokážeš. Skoro všetko.

Všetko má čas. Skoro všetko.

Zas sa zblázni kolotoč času. Skočí ti do hlavy, keď sa to najmenej očakáva. Staneš sa figúrkou. Človekom na kľúčik.

Presýpacie hodiny to preženú s alkoholom. Naberú smer Austrália.

A ty? Čo ty, moja milá?

Čo povieš, na tému všetkým známou, prežitú a zdokumentovanú?

Neboj sa nič. Musíš si len veriť. A navyše máš dve ruky, nemusíš utekať do školy dvadsať kilometrov, máš strechu nad hlavou, jedlo na každý deň. K tomu wifi a priateľov dva kliky ďaleko. Vráťane mňa.

Nadýchneš sa a pocítiš vetu. Holú, nedokonalú a nesprávnu v toľkých významoch, že zabudneš myslieť.

Ale ty môžeš vedieť, ako sa cítim...

Žijeme v Sauronovom svete

Človek sa zobudí a zistí, že spí
všade sú trolovia. Hentí z internetu
platení matrioškami
(aj takí sú medzi nami)
zažívam zas krásne sny
(cirkusové predstavenie?)
počujem, ako je všetko zlé.

Pozriem z okna a vidím slnko,
zatiaľ čo niekto iný Putina
a už je to tu
znovu všetko začína
vraj sa mám zobudiť
pýtať sa predkov
(ktorú múmiu vykopem?)
NATO je zlo. Len Putin je niekto
ten je jediný bez viny.

Nemá rád len tri veci zo západu.
Slobodu. Rozum.
A tiež potraviny.
Ale miluje Zem a vek.

Ten, čo tak s CAPS LOCK-om kričí
máva prsteňom, keď nemá chlieb
bojuje za niečo, čo je v... čo sa samo ničí
v mene mieru sadni do tanku
západný smer...

Cestujem takto vesmírom, keď tu príde zmena
na prechode zaparkoval Veľký voz
Čakám papuču. Alebo pokutu. Ale stále nič.
Nemal diaľničnú nálepku, medzihviezdnu lekárničku či emisnú kontrolu.
Prekročil 90-tku mimo mesto o dva svetelné roky.
Keby mal aspoň označenie ZÁSBOVANIE.

Ty

Ty vieš
a smieš
a rozumieš
aj keď sa ti strácajú sny
si človek, mladý, hlúpy a nervózny
ale si to ty a budeš
niečo celkom jedinečné
ako štvorlístok čerešne
rozkvitnuté poloblačno
medzi nami prehánky
ja ľúbim ťa
ty ľúbiš mňa
potom z potreby a zdania
jedna túžba, nenápadná
v obchode sú len čižmy a iné topánky
v ktorých sa nekope do lopty
ani do ľudí a snov.
Ty vieš
a smieš
a rozumieš
A ja rozumiem, že nesmieš. Ty vieš čo.
Kedy mi to vysvetlíš?

V prepotených perinách

Prepotené periny
diera v peňaženke
štyri poldecáky
a ty

Neviem, v akom poradí
aká látka pamäť nahradí
každý deň na 24 hodín
v svete túžob sa brodím
hľadám ťa v perine niekde
ale ty si dávno preč.

Žiadne otázky a prosby
len spomienka veľmi matná
na štyri poldecáky
na jednu teba
na jedného mňa
na deň,
ktorý sa nedostavil,
zmizol a vyšumel.
Z hlavy, ktorá sa ukryla
v prepotených perinách

Zrkadlo

Sedím si takto pred zrkadlom
len tak a celkom sám
no i tak v druhom rade.
Tieň ma preskočil
pustil nitro a z R-ka priamo na osmičku
trhá asfalt, aj tú moju stoličku.
A čo mám ja, v druhom rade?
Ani facku mu dať nemôžem.
Neverím na tie duchovné sféry
ktorým nikdy nenalejú
iba zazerajú tesne za mnou
neodožením ho alpou
ale poznám, to je dôvod hlavný
prečo je pre mňa tak priehľadný
vlastne vidím priamo cez neho
na zrkadlo i na seba
na to nitro nezaberá
a ani sa nezasmeje
keď ani v krivom zrkadle nie je.

Zbyt. Očný

Cítim sa celkom zbytočný
veľká ručička na digitálkach
z Venuše lístok spiatočný
tretí otáznik po dvoch otázkach

Ako krpátá kvapka v mori
tá, ktorá je dva metre doprava
fľaša, ktorú nikto neotvorí
sójovka, ktorá na tofu pristála

Pretekám so svojim tieňom
v celkom tmavej miestnosti
v beztiaži som bremenom
ktoré človeka v kóme nazlostí

Som ako voda pre veterný mlyn
rybárska udica na púštnej dune
héliový balón pri hľadaní mín
či chladnička v záchrannom člne

Ale aspoň ostávam sám sebou
tak to tvrdí moje tretie ja
čierna diera aj s polevou
Paralen pri hodení do mora

Krisz?

Stále čakám na zbohom
no s prázdny m batohom
zbieram tŕne z ruŕiĉiek

Ako malý svet staĉí
keď zmizne štít draĉí
odrazu je nádherný svet

Godot uŕ nepoĉká
ja ľúbim tvoje oĉká
túŕim po tvojom dotyku

Iné nech neexistujú
nemyslím na ruju
pomôŕem aj robiť paniku

Všetko je jinak (feat. Adriána Hanešová)

Všetko je jinak, zamrzlo peklo
som ako upír, ktorý miluje svetlo
nech šetrím vodu, popíjam pivo
som magnet, ktorý pôsobí odpudivo

Myslím, že veľký svet je maličký
a v púšti myšlienok plávajú rybičky

*Rybičky malé a aj dosť veľké
musíš to zažiť, nie vidieť v telke
nemysli na zlé a dobre nepusti
a všetko ostatné more ti odpustí*

More, to nie sú len ryby a sáčky
preplávaj, nechod' topiť mačky
spoznáš kúsok z celého sveta
topánky z Čile i Ficov leták

ja plasty nemám, hipsterka predsa som!
Svetom si plávam, aj lietam s Pegasom
topánky do ruky, chodiť chcem bosá
len snáď nezabudnem kvapky do nosa

Zober plast, nie drogu!
Nerob na dopravnej špičke jógu!
Zaparkuj Pegasa, nech máva krídlami
antický ventilátor, vitaj medzi nami!

Ale s tromi bodkami, ale...

Niekedy chcem ochutnať dúhu
spoznať farbu, akej niet
tešiť sa zo sekúnd krásnej minúty

Ale...

Poslúchať znamená držať hubu
iný názor je pre iný svet
dôvod na dôvod zmizol, už je minúty...

Tradície

Mám bojovať za tradície
ktoré kašľú na ľudí
pripraviť aj druhé líce
tešiť sa na ranu do hrudi?

Zabudnúť na to, čomu verím
vraždiť v ceste do nikam?
Som spokojný s mojim snením
chcem rozum, nie poníka.

S Putinom na pive

Bond, James Bond. Planéta Zem.

Vek je aktuálny.

Spájam dva verše. On dva svety.

Svet cvičených opičiek a ľudí, ktorí sa živia banánmi.

Predstavím sa znovu. John Doe. Banánová republika 858. Demokratický komunizmus. Lebo nacisti.

Vraj mi nerozumie.

Ale vraj máme dobré pivo.

Pýta sa ma na armádu. Pritom ju pozná.

Dva staré rusky tanky.

Štyri staré ruské pušky.

Jeden a pol funkčného ruského džípu.

Sedem matriošiek, milión oviec a tú najväčšiu zbraň proti EÚ a NATO.

Nevzdelanosť.

Hovorí, že rozumie.

A že šamanovi pošle kolu.

Je mu jedno, či to bude reverzne a bez lásky.

Telefonát

Ruská propaganda, Bratislava. Čo si prajete?
Hovorím, že lásku, mier, porozumenie a úprimnosť.
Nie, nebudem čakať na linke. Ani pod linkou.
A už vôbec nechcem linku na centrálu.
Ani rozvozákov kalibru 9mm.
Ani nebudem zajtra doma.
Ani u susedov nechcem nechať tovar či posolstvo.
Skladám.
Znovu zvoní.

Na druhý deň mi niekto klope na dvere.
V ruke materiály o fungovaní sveta.
A vraj nie sú jehovisti.
A nezaujímajú sa o moju dušu.
Nechcú moje telo.
Ale mám hovoriť pravdu.
Putin je veľký cár, ktorý ako jediný bojuje proti zlu a šíri lásku, mier, porozumenie a úprimnosť.
Ďakujem a myslím si svoje. A viem, že ak si to budem myslieť nahlas, tak to spoznám.
Budem dobre zamknutý a bez lásky bojovať sám so sebou. A budem neúprimne hovoriť, že som našiel to
správne porozumenie.
Som človek.
Niekedy potrebujem krivdu.
Vždy potrebujem kyslík.

VTF

Ako správny národovec, nacionalista, národnár, slovák a slovan
mám písať VTF
pretože dvojité W je americké
aj keď Poliaci si myslia niečo iné
a aj keď to zmysel nedáva.

Je rozumné nenávidieť angličtinu
po anglicky
však aj v azbuke sme mali pozdravy pre ruské tanky
pre vojakov na cvičení
pre Kolju i pre Vasiľa
pre tých, ktorým chýbala sivá
jednobunkové hlasné áno
a my, tam za zlatou bránou
i za železnou oponou
sa tešíme z japonských šmejdvov
prepašovaných zo západu
aby sme nemali tie východné.

VTF i ĎŤŇĽ
pretože what the fuck nám ostalo?

Už viem, čo je to pravda!

Pravda je to, čo sa neoveruje
pretože je to pravda
a hotovo
skončila debata
fajka zhasla
niekto zápalke vykrútil krk
zamkol omyly do komôrky
aby sme sa im vyhli
a my sme sa ich ešte báli
aby sme len nespravili chybu
a aby sme sa nemuseli učiť na svojich chybách
ani na chybách iných
druhých, tretích, desiatych
takže budeme vždy vedieť to isté
a až príde rok 2478
tak mu budeme dobre rozumieť
nie je ľudstvo skvelé?
Je. Pravda. A vedeli to najlepšie v Španielsku.
1478.
Ďakujeme.

Reklama na preskočenie reklamy

Svet sa zbláznil.

Bojujeme za to, aby sme bojovali.

Aby sme mali mier s tými, čo chcú mier.

Aspoň na papieri.

Elektronickom.

S tisíckou skopírovaných podpisov.

S odtlačkami naklonovaného človeka.

Zaplatíme za preskočenie reklamy.

Aj za to, že už nemusíme prejsť dve ulice.

Nemusíme ani čítať knižku, stačia na to tri filmy.

Legolas lajkuje. Aj Saruman.

V jadre sme aj tak všetci rovnakí.

Aj keď Severná Kórea má navrch.

Vážna systémová chyba

Vážna systémová chyba
v srdci nedostatok miesta
mám niekoho vyhodit'

Vážne mi systémovo chýba
a už vôbec nechce prestať
je ťažké sa odpojiť

V databáze nové záznamy
vlastnosti trochu nečakané
bez zamietnutého prístupu

Skúsiť ping pod hviezdami?
Nechcem čakať, čo sa stane,
už len chytiť lásku za ruku

Plagáty

Tiso ťa zachráni
Ježiš ťa miluje
Hitler miloval ľudské práva

Fico z neba zoslaný
Nemý vraj žaluje
mňa z toho akurát bolí hlava

Chránime Slovensko
zahlásia zloději
asi ochrana nezabrala

Iní kradnú všetko
na zlatom tanieri
už ani minca neostala

Trištvрте na pochopenie

Myslím si, že chápem svet
organizovaný neporiadok
ktorý si plynie po svojom

Všetko musí byť vždy hneď
aj ten novinársky škriatok
frfle vzadu s kladkostrojom

Neviem, ako pochopiť ženy,
výpočty, kde je samý otáznik
výsledok ťažší ako zadanie

Občas zákony fyziky zmení
človek, stratený v básni
GPS hlási zľava, nie?

Trištvрте na pochopenie
som z polovice stratený
dostávam šach od reality

Čakám na originál znenie
nech viem, či bol splnený
plán na nové trilobity

Som rád, že rozumiem riadkom
nonsens, chaos, trápenie
tajná abeceda želaní

Kto pochopí, bude škriatkom
odhlasuje nové zjavenie
ďalší chaos bol zoslaní?

Koncentrovaný brainfuck

Vždy, keď počujem, ako je všetko zle
nič nefunguje, len veľké titulky
pozriem na ľudí, tie tvory nervózne
poďte, ľudia, sú aj iné škatuľky

Väčšina nepohne prstom
vraj pre prácu nemôžu
utopení jediným sústom
ktoré sa tlačí pod kožu

Aspoň missky si prajú mier
zatiaľ čo v sebe bojujeme
ako z knihy, Kráska a zver
my sa z krásky nenajeme